

Hans Derksen, Mokweg 3, Den Hoorn is vanavond verhinderd in te spreken en heeft mij, (Maya Roozen) gevraagd zijn bijdrage over het Plan Mokweg 4 voor te lezen.

Geachte raadsleden, beste mensen,

Begin dit jaar kwam minister Schultz - na een stortvloed van protest - terug op haar voornemen om de mogelijkheden voor kustbebouwing te verruimen. Het werd althans op de lange baan geschoven. Het protest illustreert de brede wens onder de Nederlandse bevolking om de kust gaaf en onbebouwd te laten. De gemeente Texel heeft hierin een speciale verantwoordelijkheid. Onder het mom van 'innovatieve bedden' wordt echter nog steeds uitbreiding van de verblijfsrecreatie overwogen in het vandaag besproken plan... nota bene pal aan een Nationaal Park.

In de krant werd het aangekondigd als een **'Prachtig terrein om te houden zoals het is'**. Het wordt gepresenteerd of men vooral rommel opruimt en de zaak 'verbouwt'. Hoe kan een aantal kleine - qua inhoud te verwaarlozen schuurtjes - in de loop der jaren zonder vergunning neergezet, als legitimatie dienen voor nieuwe onderkomens? Onderkomens door bomen aan het zicht onttrokken, kennelijk omdat ze het daglicht niet kunnen velen.

Al even misleidend is de vanuit vogelperspectief gegeven impressie van het terrein: auto's zijn kennelijk in een ondergrondse parkeergarage verdwenen. We zien een idyllisch parklandschap waarin ook de chalets van de op een steenworp afstand gelegen camping in rook zijn opgelost - chalets die immers de noodzaak voor eigen gastenbedden maar zouden ondergraven.

Het is moeilijk in te zien hoe je bij een dergelijke aantasting kunt spreken van **'een prachtig terrein om te houden zoals het is'**. Ik dacht altijd dat je het dan gewoon met rust moest laten, maar nee hoor, je blijkt er huisjes en automobielen op te moeten zetten.

In de taal van een door de wol geverfd campagnebureau is alles erop gericht om de schaal van dit plan kleiner te doen lijken dan het is, en aan te sluiten bij de formele eisen. Er wordt met het 'verloren-zoon-keert-terug-naar-het-eiland-sentiment' geschermd. Maar dat ze 'Texelse roots' hebben, zou bij een dergelijke aanvechtbare beslissing niet uit moeten maken.

De drukte die deze Amsterdammers zeggen te willen ontlopen, nemen ze juist in hun kielzog mee. Het met de mond belijden van Texelse 'kernwaarden', rust en ruimte, is niet moeilijk. De praktijk is weerbarstig. Het zijn tamelijk weerloze waarden die zich moeilijk laten verdedigen. Stukje bij beetje wordt er aan geknabbeld. Dat het sluipenderwijs gaat, maakt het heel moeilijk er greep op te krijgen. Daarom is de Stichting Kernwaarden Texel zo broodnodig. Ik vraag de raad het voorliggende plan Mokweg 4 af te wijzen.

Hans Derksen, Mokweg 3, Den Hoorn